

Veronica

VERHAAL

Mijn naam is Veronica. Ik wil jullie iets vertellen over een man, Tiberius heet hij en hij was keizer van de Romeinen in de tijd dat Jezus leefde. Ik zorgde voor hem toen hij nog een jongetje was.

Tiberius was een rustig kind dat graag alleen speelde. Toen hij keizer was, was hij rijk en machtig. Iedereen wilde toen zijn vriend zijn. Alleen, op een dag veranderde dat. Tiberius kreeg een besmettelijke ziekte. Het gevoel in zijn vingers, tenen en uiteindelijk zijn hele lichaam verdween. Zijn huid zag er vies uit. Het stonk ook. Die ziekte heet: melaatsheid.

De mensen die melaats waren, werden de stad uitgestuurd. Naar een plek waar ze geen andere mensen konden besmetten. Dat moest omdat de mensen bang waren voor de melaatsen.

Tiberius wilde genezen van de melaatsheid maar dat gebeurde normaal nooit. Tiberius zat in zijn paleis en mocht nergens heen en al zeker niet de stad in. Ik zag het allemaal gebeuren en was er verdrietig van. Tiberius had gehoord dat er een man was die niet bang was van melaatsen. Jezus heette hij. Hij zocht de zieken zelf op, om met ze praten en hij scheen er zelfs al een paar genezen te hebben! Door zijn ziekte kon Tiberius niet zelf op zoek naar Jezus dus vroeg hij mij om Jezus te halen. Ik ben op pad gegaan om te kijken wat ik kon doen.

Als ik in Jeruzalem aankom, is het daar ontzettend druk. Een gejoel en lawaai op de staat. Plotseling zie ik een man met een kruis strompelen door de straat. Er staan veel mensen omheen en ik zie Romeinse soldaten die hem slaan met zweepen om hem aan te sporen verder te lopen. Maar hij valt. Deze straf krijgen normaal gesproken alleen misdadigers. 'Welke misdadiger is dat?', vraag ik aan een paar vrouwen. 'Dat is Jezus,' zeggen ze. Is dat Jezus? De man die mensen geneest? 'Wat heeft hij misdaan?', vraag ik de vrouwen. 'Hij heeft gezegd dat hij de koning van de Joden is. Koning Herodes is bang dat de mensen Jezus als koning kiezen in plaats van hem. Pontius Pilatus is ook bang zijn macht kwijt te raken...'

Ik weet niet wat ik hoor! Jezus, die zo goed voor de armen is, die zieken beter maakt en laat zien hoe je goed kunt leven. Die Jezus gaan ze aan het kruis hangen.

Het doet me veel pijn om iemand zo te zien lijden. Ik ga proberen dichterbij hem te komen. Het lukt! Ik sta vooraan! Ik kan hem net langs zien lopen, met het kruis op zijn rug. O, wat straalt Jezus liefde uit! Ik voel ineens groot verdriet van binnen. Hij ziet er zo gebroken uit. Zijn hele gezicht zit onder het bloed en het zweet. Hij moet heel veel pijn hebben. Hoe kan ik voor hem zorgen? Hoe kan ik zijn pijn wegnemen, of minder maken? Ik heb een idee.

Ik loop naar hem toe. Ik let nergens anders op. Snel pak ik mijn hoofddoek en droog zijn gezicht af. Het is gelukt! Hij keek me liefdevol en dankbaar aan. Ik hoop dat hij iets van mijn medeleven en liefde voor hem heeft gevoeld, dat Hij zich even minder alleen voelde.

Zo snel als ik kan ga ik terug naar keizer Tiberius. Tiberius zal verdrietig zijn dat Jezus nu niet naar hem kan komen om hem te genezen. 'Keizer Tiberius, ik heb verdrietig nieuws. Ik heb Jezus gevonden, maar hij was op weg om gekruisigd te worden. Ik heb hem gezien en hij mij ook, want ik heb zijn gezicht afgedroogd met deze doek. Kijk! De vlekken zitten er nog op...'

En dan zie ik dat het geen gewone vlekken zijn van bloed en zweet. Ik zie de afbeelding van het gezicht van Jezus! Hij kijkt net zo liefdevol als hij in het echt ook naar me keek. 'Tiberius, stamel ik... 'Ziet u het ook?'

HOUVAST OP SCHOOL

‘Zeker! Ik zie het ook en ik voel het ook! Ik krijg gevoel terug in mijn gezicht, in mijn handen! Ik ben ervan overtuigd; het is een wonder! Jezus heeft mij alsnog genezen, via jou en je hoofddoek, Veronica!’

Dit verhaal is gebaseerd op een legende die te vinden is op www.heiligen.net.